

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 25 maja 2018 r.

Pozycja 98

POSTANOWIENIE z dnia 24 kwietnia 2018 r. Sygn. akt Ts 157/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski – przewodniczący i sprawozdawca
Julia Przyłębska
Małgorzata Pyziak-Szafnicka,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 stycznia 2017 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej Freightliner Pl Sp. z o.o.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 26 lipca 2016 r. Freightliner Pl Sp. z o.o. (dalej: skarżąca, przewoźnik) zakwestionowała zgodność § 12 i § 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 lutego 2009 r. w sprawie warunków dostępu i korzystania z infrastruktury kolejowej (Dz. U. Nr 35, poz. 274; dalej: rozporządzenie z 2009 r.) z art. 22, art. 32, art. 76, art. 92 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1297, ze zm.; dalej: ustawa o transporcie kolejowym).

Zdaniem skarżącej zakwestionowane przepisy w zakresie, w jakim dopuszczają pobieranie od przewoźników kolejowych marży zysku w wysokości nieprzekraczającej 10% opłaty podstawowej za minimalny dostęp do infrastruktury kolejowej oraz opłaty podstawowej za dostęp do sieci kolejowej i do urządzeń związanych z obsługą pociągów mimo braku przepisów rangi ustawowej dopuszczających naliczenie takiej marży oraz bez upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia przyznającego zarządcom infrastruktury kolejowej takie prawo, naruszają art. 22, art. 32, art. 76, art. 92 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji, a także art. 33 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym.

Postanowieniem z 30 stycznia 2017 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. W uzasadnieniu postanowienia podniósł, że analizowana skarga konstytucyjna jest skargą na stosowanie prawa, a kontrola stosowania prawa przez sądy pozostaje poza kognicją Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał wskazał także, że skarżąca nie określiła praw podmiotowych, które jej zdaniem zostały naruszone, tym samym nie dopełniła przesłanek warunkujących wniesienie skargi konstytucyjnej, o których mowa

w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK).

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca wskazała, że Trybunał nietrafnie zrekonstruował zarzuty rozpatrywanej skargi konstytucyjnej. Spółka podniosła także, że określiła naruszone jej zdaniem wolności i prawa konstytucyjne. Ponadto w ocenie skarżącej powinna być zostać wezwana do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej. W konsekwencji skarżąca, zarzucając nieprawidłowe odczytanie istoty skargi, ponownie przedstawiła w zażaleniu argumenty mające potwierdzać niekonstytucyjność zaskarżonej regulacji.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) do postępowań przed Trybunałem wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie u.o.t.p. TK stosuje się przepisy tej ustawy. Skoro postępowanie zainicjowane rozpatrywaną skargą nie zostało zakończone przed 3 stycznia 2017 r., tj. dniem wejścia w życie ustawy o TK, to zarówno wstępne, jak i merytoryczne rozpoznanie tej skargi określają przepisy u.o.t.p. TK.

2. Zgodnie z art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p. TK). Trybunał Konstytucyjny bada w szczególności, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdził istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu. Oznacza to, że na etapie rozpoznawania zażalenia Trybunał analizuje przede wszystkim te zarzuty, które mogą podważyć trafność ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia.

3. Biorąc pod uwagę zarzuty sformułowane w zażaleniu Trybunał Konstytucyjny w obecnym składzie stwierdza, że w przypadku rozpatrywanej skargi konstytucyjnej zachodzą wątpliwości uzasadniające konieczność merytorycznego rozpoznania podniesionych w niej zarzutów. Istnieje potrzeba dokonania merytorycznej oceny zarzutów niekonstytucyjności.

Wziąwszy powyższe okoliczności pod uwagę – na podstawie art. 61 ust. 8 u.o.t.p. TK – Trybunał postanowił jak w sentencji.